

deel var begrundet i de vanskelige og mislige Forhold, under hvilke Udvalget ifjor arbejdede, idet 3 af dets Medlemmer temmelig tidlig maatte rejse bort, paa Grund af at deres Embedsstillinger kaldte dem til de Egne af Sjælland; men Grunden til denne sene Fremkomst af Udvalgsbetænkningen var dog væsentlig den, at der i Udvalget fandtes en ganske paafaldende Meningsforskjellighed om, hvorledes Ordningen skulde være, og at de forskjelligte Principer, som vare blevne adopterede i Udvalget, ikke kom til nogen Overeenskomst eller Forsoning. Man var vel i Udvalget enig om ikke at tiltræde Reejeringsens Forslag om 5 Overformynderier — for dette Punkt var der Ingen, som udtalte sig, — men forøvrigt var der de meest divergerende Anskuelser, ligesom den, aldeles at lade al Overformynderibestyrelse bortfalde, og indtil at anbefale 1, 2 eller 3 Overformynderier. Der var, som Thinget bekendt, et Mindretal af 2 Medlemmer, der foreslog at lade al Overformynderibestyrelse ganske bortfalde for i det Væsentlige at vende tilbage til Lovens System, nemlig at lade Børgerne have Bestyrelsen af de Umhændiges Midler under et Tilsyn — i Henseende til Bestyrelsen af de Umhændiges faste Eiendomme af nogle af Amtsrådene og Communalbestyrelserne valgte Medlemmer, i Henseende til den øvrige Deel af Skifteforvalteren —, og endelig skulde Amtmanden føre Overtilsynet. Et væsentligt Complement til dette Forslag var, at de Umhændiges contante Midler skulde af Skifteforvalteren indsættes til Forrentning i saadanne Banker og Sparekasser, som Justitsministeren fandt egnede til disse Midlers Modtagelse, og i hvilke der kunde beholdes 4 pCt. Rente. Dette Forslag blev imidlertid ikke tiltraadt af Udvalgets øvrige Medlemmer, som alle vare enige om, at man burde bibeholde den egentlige Overformynderibestyrelse; men, som allerede sagt, skilte Udvalget sig i en Deel Minoriteter, idet der ikke for noget enkelt Forslag var nogen Majoritet. En Minoritet, som kun bestod af mig selv, foreslog, og dette Forslag blev subsidiært tiltraadt af et andet Medlem, en lignende Ordning som den, Landstinget havde bragt i Forslag, nemlig eet Overformynderi for hele Lan-

det, men med locale Raanebestyrelser for hvert Amt, igjennem hvilke Udlaan skulde foregaae. Et andet Mindretalsforslag gik derimod ud paa, at der skulde være 2 Overformynderier, og et tredje, at der skulde være 3; der tilveiebragtes ikke nogen Enighed mellem disse Anskuelser. Det forekommer nu mig, at det ikke vilde være helbigt, om vi atter her begyndte paa en vidtløftig Discussion angaaende de almindelige Principer for Bestyrelsen af de Umhændiges Midler, thi jeg troer, at der vanskeligt vil kunne fremkomme noget hyderligere Moment til Sagens Drøftelse end de, der allerede ere fremkomne igjennem de tidligere stedsfundne Forhandlinger i begge Thing, og de, der ere fremsillede i Udvalgenes Betænkninger. Idet jeg derfor for mit Vedkommende ganske skal afholde mig fra at begrunde den Anskuelse, jeg ifjor hylbede, og som jeg endnu stedse maa bekynde mig til, nemlig Rigtigheden af kun at have eet Overformynderi, men med locale Raanebestyrelser, skulde jeg ansee det for hensigtsmæssigt, at man vilde lade Sagen gaae saa let som mulig til anden Behandling, idet jeg naturligtviis forudsætter, at der vil blive nedsat et Udvalg, og jeg skal derfor ikke nærmere gaae ind paa de forskjelligte Anskuelser. Kun skal jeg med Hensyn til, at der idag er fremsat et Forslag, som ikke fremkom fra nogen Fraction i det tidligere nedsatte Udvalg, nemlig det, der er fremkommet fra den ærede Nøgsmænd for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Kée) om at henlægge Overformynderierne til Amtsrådene, gjøre den Bemærkning, at dette ganske vist ogsaa tidligere har været Gjensland for Drøftelse haade her i Salen og i Udvalget; men jeg troer det ved en nærmere Drøftelse vil vise sig, at medens det ikke har andre Fordele end de, man ganske vist kan opnaae ved andre Ordninger, vil det være forbundet med Vanskeligheder, som gjøre det ganske upractisk. Amtsrådet er aabenbart som Institution mindst stiftet til at være den egentlige Bestyrer af saadanne Forretninger som Overformynderiforretninger, og alene Hensynet til dets sjældne Sammenkomster osv. gjør dette ganske indlysende. Naar dette Forslag kom til practisk Udførelse, vilde det altsaa ikke i Virkeligheden blive Amtsrådene, der kom til at foreslaae